

[**Ministeren for Handel, Industri og Søfart.**] medmindre det indbringes for Domstolene inden 4 Uger efter Paalæggets Givelse.

I § 12 findes Bestemmelser om Indgivelse af Klager til Kontrolraadet, ligesom der aabnes Raadet Adgang til paa eget Initiativ at foretage Prisundersøgelser.

I §§ 13—15 findes nærmere Regler om Gennemførelsen af Lovens Bestemmelser, ligesom der fastsættes Straffebestemmelser.

De nævnte Paragraffer er med min Tilslutning undergaaet enkelte Ændringer i det andet høje Ting, Ændringer, der for en stor Del er en Følge af de i Lovforslagets Paragraffer 8, 9 og 10 foretagne Ændringer, som jeg lige har berørt.

§ 16 indeholder Ikrafttrædelsesbestemmelserne. Denne Paragraf er ogsaa paa enkelte Punkter undergaaet Ændringer i det andet høje Ting, dels som Følge af den reviderede Valutalovs Vedtagelse, dels som Følge af, at den tidligere Prisaftalelov nu er udløbet.

I Forbindelse hermed henleder jeg Opmærksomheden paa, at Bestemmelserne i Valutalovens § 11, Punkterne 1—3, angaaende Handelsministerens Bemyndigelse til at iværksætte Undersøgelse af, hvorvidt der foreligger urimelig Prisstigning som Følge af Importbegrænsning, ophæves, idet disse Bestemmelser afløses af dette Lovforslags Regler, hvorefter Kontrolraadet faar Myndighed til at gribe ind, ogsaa naar der er Tale om urimelige Prisbestemmelser som Følge af Importbegrænsning. Bestemmelsen i Valutalovens § 11, 4de Punktum, opretholdes derimod, og Forholdet vil herefter være det, at prismæssigt Misbrug af Importbegrænsningen, i Modsætning til andre Overtrædelser af Prisaftaleloven, ifølge Valutalovens § 11, sidste Punktum, vil kunne medføre, at en erhvervsdrivende, der i Henhold til Prisaftaleloven dømmes for urimelig Prisstigning, eventuelt mister sin Importret.

Jeg tror, jeg kan indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg hermed har fremhævet Hovedtrækkene i Lovforslaget.

Partiet Venstre og Det konservative Parti i det andet høje Ting har ikke fuldt ud kunnet give deres Tilslutning til Lovforslaget i den nu foreliggende Skikkelse, og de to Partier har derfor udarbejdet selvstændige Forslag. Disse Forslag har det imidlertid ikke været muligt for Regeringen at antage, idet den maa være af den Opfattelse, at de ikke byder samme Garanti for en effektiv Kontrol som Regeringsforslaget. Man har i det andet høje Ting fra Regeringspartiernes Side strakt sig saa vidt, som det var muligt for at imødekomme

de to Oppositionspartier, og det er mit Indtryk, at man, selv om Enighed desværre ikke er opnaaet, dog fra Oppositionspartiernes Side anerkender, at man under alle Omstændigheder ikke staar langt fra hinanden, naar Talen er om Nødvendigheden af, at der findes Kontrolforanstaltninger.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

P. Christensen: Man kan vistnok sige, at det foreliggende Lovforslag om Prisaftaler betyder et Vendepunkt i Lovgivningen angaaende de her omhandlede Forhold, et Vendepunkt med Hensyn til det offentlige Indgriben over for det private Omsætningsliv.

Det er ikke nogen ny Tanke. Den Tanke, at man fra det offentlige Side skulde have Adgang til at kunne øve en prisregulerende Indflydelse paa Erhvervslivets forskellige Omraader, har været levende i adskillige Aar, og den har været underbygget af det praktiske Liv inden for Produktion og Omsætning gennem mange Aar; men det er altsaa første Gang, der foreligger et Forslag om en virkelig effektiv Indgriben paa disse Omraader. Jeg vil for mit eget Vedkommende gerne benytte Lejligheden til at sige den højtærede Handelsminister Tak for Fremsættelsen af dette Lovforslag, som jeg paa mit Partis Vegne kan give fuld Tilslutning. Det er vel forstaaeligt, at der inden for Næringslivets forskellige Grene kan være nogen Nervøsitet, nogen Betænkelighed over for, hvorledes disse Indgreb vil forme sig, men det er dog ikke helt forstaaeligt, at man inden for det legitime Erhvervsliv kan nære nogen særlig stor Ængstelse, thi saa vidt mig bekendt har der ingen Sinde været berettiget Grund til at tro, at Regeringsmagten skulde gribe ind paa en saadan Maade, at man skadede det legitime Erhvervslivs Omsætning og Produktion. Der har tværtimod i det Tidrum, i hvilket man har beskæftiget sig med dette Problem, været Lejligheder, hvor man i Erhvervskredse paa en noget ironisk Maade har talt om det offentlige Indgriben med Hensyn til Prisregulering, og jeg kender intet Tilfælde, hvor man har beklaget sig — jeg tænker paa Aarene under Krigen med deres Restriktioner og Prisaansættelser — over for Indgreb. Men det er jo klart, at efterhaanden som Samfundsforholdene udvikler sig videre i den Retning, de gør, med Restriktioner paa det ene og det andet Omraade, bundne Handelsaftaler, Beskyttelsesforanstaltninger for den